

FUTBOL SALA pàg 20
Club Esportiu Vincit:
un 30è aniversari amb
àlbum de cromos propi

XERRADA AL FORT PIENC pàg 17
Paola Cirelli, dissenyadora
de moda: "Necessitem tanta
roba com ens pensem?"

liniaeixample

Setmanari • 5/2/2025 • Núm. 319 • liniaeixample.cat

La Casa Orsola bull

► S'ajorna el primer desnonament després de la gran mobilització que es va viure divendres

► El propietari anuncia que es planteja vendre la finca i s'obre el debat del futur de l'edifici pàg 3

Foto: Línia Eixample

MOBILITAT

Les voreres són per als vianants

La nova ordenança de circulació ja és aquí: multes de fins a 500 euros pàg 11

'CULTURA B'

Qui diu que l'art urbà embruta?

El projecte RavaleArt promou murals amb esperit comunitari pàg 18

AUDIÈNCIA DE GENER

Línia supera els 214.000 lectors digitals

Es tracta de lectors metropolitans, clarament definits, que creixen pàg 15

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

www.juveycamps.com

Casa Orsola: lluita i incertesa

» La mobilització popular va evitar divendres passat el primer desnonament d'un veí de la finca
 » El desallotjament s'ha convocat per al 18 de febrer i, mentrestant, s'obre el debat del futur de l'edifici

Guillem Francàs
L'ESQUERRA

De possible tempesta matinerana de divendres, a sol radiant, però amb llamps i trons anunciats per al 18 de febrer. Així es podria resumir en termes meteorològics el primer intent de desnonament d'en Josep Torrent, veí de la Casa Orsola, finca que s'ha convertit en emblema de la lluita per l'habitatge a Barcelona. Una prova vivent d'això són les consignes que els militants, assistents i membres del sindicat i de la Casa Orsola van cridar el matí de divendres durant la concentració per evitar el desnonament de Torrent: "Casa Orsola, no estàs sola!". I és que, d'alguna manera, la frase aquella de Pep Guardiola d'aixecar-se ben d'hora per ser imparables, divendres va acabar sent una realitat a mitges: desnonament ajornat, però per pocs dies.

Divendres es van anar aplegant manifestants a davant de la finca des de les 8 del matí per la convocatòria massiva que havia fet el Sindicat de Llogateres. Es respirava un ambient de calma tensa després dels aldarulls pel desallotjament de l'Antiga Massana només tres dies abans, però alhora optimisme per evitar el desnonament d'en Josep sense conflicte. "No abaixem la guàrdia, però la convocatòria ha estat un èxit i pot dificultar el desnonament", deia la portaveu del Sindicat de Llogateres, Carme Arcarazo, pocs minuts abans de l'arribada de la comitiva judicial.

Fins que no es va arribar a aquest punt, el matí va transcórrer amb normalitat. La concentració, a davant de la finca, a la cantonada del carrer de Consell de Cent amb Calàbria, va incloure música en directe, càntics i diversos parlaments. Entre les intervencions va destacar la dels veïns del municipi de Sentmenat, que van anunciar que seran els primers a començar la vaga de lloguers contra CaixaBank que es va anunciar a la manifestació del passat 23 de novembre pel dret a l'habitatge.

UNA DATA "VERGONYOSA"

La comitiva judicial va concloure que el desallotjament no era possible per la gran concentració de gent a davant de l'edifici. És aquí on es va frenar la possible tempesta, que s'hagués pogut traduir en aldarulls si des del jutjat s'hagués orde-

La concentració de divendres per evitar el desnonament de Josep Torrent va reunir gairebé un miler de persones. Fotos: Línia Eixample

nat que s'executés igualment. Era la primera bona notícia per als manifestants, que van veure com podia sortir el sol per un moment. L'alegria, però, va durar poc.

Arcarazo, portaveu del Sindicat de Llogateres: "La Casa Orsola serà indesnonable"

La negociació entre els mediadors de l'Ajuntament, el Sindicat i el mateix Josep Torrent es va fer a peu de carrer, a ulls de tots els periodistes que cobrien la protesta i que, encercant el moment de la negociació, vam veure en directe com la comitiva anunciava que s'ajornava el desnonament per acabar reprogramant-lo per dimarts a la matinada. Una galleda d'aigua freda per als defensors de la Casa Orsola, que van titllar de "vergonyós" que es convoqués un nou desallotjament "només tres dies més tard" i de matinada.

Però en un gir inesperat dels fets, dilluns al matí, a poques hores de la segona data prevista, l'entitat anunciava en roda de premsa que el desnonament s'havia tornat a endarrerir per al 18 de febrer. Tot i això, Arcarazo va acabar agraint el "desplegament militant increïble" de divendres i va convocar tothom, novament, el dilluns a les 21 h per celebrar l'ajornament al 18 de febrer. "Casa Orsola serà indesnonable", va sentenciar.

POSSIBLE VENDA DE LA FINCA
 Després de la intensa jornada de divendres, el serial sobre el desnonament de la Casa Orsola no s'ha aturat. L'anunci de la nova data va precipitar nous moviments.

L'altre portaveu de l'entitat, Enric Aragonès, deia dilluns al matí en una atenció als mitjans de comunicació que tothom era conscient que la mobilització es repetiria tantes vegades com fos necessari per evitar el desallotjament del veí afectat. Ara, detallen, aquests quinze dies de marge representen una "nova oportunitat" perquè el propietari de l'edifici, Albert Ollé, accepti asseure's a negociar. "L'objectiu és aconseguir un acord que garanteixi que tots els veïns puguin continuar a casa seva", subratllava el portaveu del sindicat.

Però en un nou gir dels esdeveniments, després que el matí de dilluns el Sindicat de Llogateres anunciés l'ajornament per al 18 de febrer, qui alçava la veu era el propietari de la finca i màxim responsable de Lioness Inversiones SL, Albert Ollé, qui s'havia mantingut al marge de les declaracions públiques al llarg del conflicte més enllà d'alguns comunicats en nom de la seva societat.

En una carta que va publicar a través del mitjà *Nació*, Ollé va deixar caure la possibilitat de desfer-se de l'edifici: "Després de rebre tota mena d'insults i atacs, suposo que finalment acabaré venent la finca". En el text, el propietari de la Casa Orsola també diu que ha estat ob-

jecte "d'una campanya de desprestigi" i defensa que "feia mesos" que buscava el diàleg que el síndic i l'Ajuntament ara estan disposats a entaular, contradient la versió de l'entitat per l'habitatge, que afirmava que mai havia volgut parlar amb els veïns de l'edifici.

En aquesta mateixa línia s'ha pronunciat el Col·legi d'Administradors de Finques Barcelona-Lleida, qui ha exigint "acabar amb la criminalització dels propietaris d'habitatges". "No es poden protegir drets emparant situacions delictives com les que s'estan produint, on el xantatge no és la via per aconseguir els objectius", afegeix l'entitat.

Ollé també reivindica que al llarg d'aquests tres anys de protestes ha arribat a acords amb altres veïns de l'edifici que no tenien el sindicat com a interlocutor. "Per exemple, la senyora Josefa (en pau descansi)

Els administradors de finques critiquen "la criminalització dels propietaris"

va renovar el seu contracte per 450 euros mensuals, però d'això no se'n parla", diu a la carta publicada.

UNA MEDIACIÓ COMPLICADA
 Diverses veus han fet una crida a la negociació en aquest conflicte, entre elles el Síndic de Greuges de Barcelona i també l'Ajuntament. De fet, l'al-

calde Collboni declarava dilluns que "en les darreres hores hi ha hagut trobades i converses i la interlocució comença a donar fruits".

Per la seva banda, Sindicat de Llogateres i els veïns de la Casa Orsola van negar el mateix dilluns al vespre que estiguin negociant amb la propietat, tal com afirmava l'alcalde. "Avui hem sentit a les notícies que sembla que hi ha una mena de negociació i ho voldríem desmentir", deia la portaveu del sindicat en declaracions als mitjans. "El que ha dit Collboni que hi ha negociació i mediació a Casa Orsola ara mateix és fals. Ni els veïns ni el sindicat hem rebut cap comunicació. Entenem que una negociació no pot tenir lloc d'esquena als veïns i al sindicat que ha liderat el conflicte", sentenciava Arcarazo.

La negociació no serà precisament fàcil i ahir al matí Collboni i el conseller de Presidència, Albert Dalmau, van demanar deixar treballar el síndic com a mediador entre els veïns i la propietat, a més de "temps i confiança".

Finalment, un últim element que s'ha sumat al possible desenllaç del conflicte és que, arran de la carta d'Albert Ollé, *Betevé* publicava ahir que l'Ajuntament es planteja com a solució comprar l'edifici pel dret a tanteig i retracte, si és que es dona la situació d'un escenari on la propietat vol vendre, tal com advertia Ollé en la seva carta. Sembla, doncs, que hi ha un altre escenari possible que es pot acabar obrint.

La lupa

Moltes bufes i pocs trons

per Víctor Porres

Foto: Jordi Pujolar/ACN

Deia el fabulista francès Jean de La Fontaine que “les persones que fan poc soroll són perilloses”. Jo hi afegiria que les persones que es queixen del soroll a les grans ciutats també tenen el seu perill. Perquè, si bé no es pot negar l'efecte perniciosos de la contaminació acústica en la salut, el concepte de soroll és molt subjectiu i sovint conformem el que ens molesta o ens desagrada amb el que provoca veritables danys mesurables.

Només la diferència de sensibilitats sobre l'impacte del soroll explicaria per què hi ha persones que s'han acostumat a viure amb el so del pas del tren a prop de casa seva sense que els alteri i, en canvi, n'hi ha d'altres a les quals el toc de les campanes de la catedral les esvera fins al punt de presentar una denúncia a l'ajuntament.

Potser trobaríem el consens en el fet que algunes activitats, com perforar el terra amb un martell pneumàtic, resulten incòmodes a la majoria de les persones, però la percepció de molèstia és molt particular i, en gran part, depèn de la impressió de cadascú. Ni les harmòniques gotes de la pluja ni l'evocadora música d'un violí garanteixen una escolta positiva, perquè sempre hi ha algú que s'irritarà ves a saber per què.

Ara, si volem contribuir a la cada vegada més complicada convivència entre ciutadans, caldria distingir entre el que per a alguns és un enrenou molest i, per tant, des del seu punt de vista, legítimament criticable per desagradable, i el que objectivament és un so que contamina acústicament i que, independentment de la seva qualitat sonora, pot causar afeccions físiques i mentals. Perquè, com li passava al protagonista de *La taronja mecànica*, una preciosa simfonia de Beethoven, en un context determinat, pot provocar plaer o esgarrifança, però, si el volum està extremadament alt, no hi ha melodia delitosa que minori l'efecte nociu que pot causar en els tímpanes.

Per això, amb el sonòmetre a la mà –i sovint amb la connivència de veïns amb la susceptibilitat del personatge de Mickey Rooney a *Esmorzar amb diamants*–, la Guàrdia Urbana pot multar-nos pel volum elevat de la televisió, per una festa d'estudiants desmarxada, per un tub d'escapament de la moto trucat o per cantar himnes esportius a ple pulmó pel carrer

com estrèpits aberrants i, per tant, l'única treva possible seria posar en *mute* qualsevol acció, fins i tot telejar al mòbil el número d'emergències o respirar massa fort.

Vivim en un món de contradiccions. Volem arribar ràpid als llocs, però ens atabala el soroll del trànsit. Ens agrada sortir de festa, però no suportem el xivarri de les terrasses dels bars o de les sortides de les discoteques. Ens fa feliços que els nostres fills puguin gaudir d'estones d'esbarjo a l'escola, però vivim el rebombori dels petits al pati com una agressió.

En canvi, no veig ningú posant-se les mans al cap per un cas flagrant que és digne de judici en el programa *Caso Cerrado*: l'ús i abús del mòbil al metro. Em refereixo especialment a aquelles persones que mantenen converses amb un to de veu tan elevat que els seus familiars podrien arribar a sentir-les des de l'altre costat de l'oceà encara que el telèfon estigués apagat. Però el pitjor és quan pengen la trucada i es posen a mirar vídeos de TikTok a tot volum. Petits fragments de cançons, acudits, diàlegs, consells o xafarderies sotmesos al cruel destí d'un dit impecable que frega la pantalla del mòbil amunt i avall escurçant l'exposició dels vídeos o tornant-los a reproduir impunement.

Si la brava doctora Polo no ho pot resoldre, proposo que aprofitem la bona sintonia actual entre administracions perquè TMB regali als viatgers del metro els auriculars sense encetar que els usuaris de l'AVE solen deixar tirats als seients. Almenys així podríem escoltar nítidament els nostres pensaments sense que es barregin amb les receptes de cuina o les rialles enllaunades del mòbil del company de trajecte.

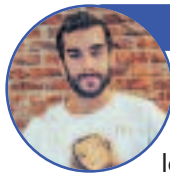
Volem arribar ràpid als llocs, però ens atabala el soroll del trànsit

a la matinada. En canvi, pot ser que el nivell de decibels estigui dins del que permet l'ordenança, però que igualment ens putegi que el nen del tercer segona asagí amb la flauta, que l'aparell d'aire condicionat del bar de sota ens torturi o que la hiperactivitat de la rentadora durant les hores vall ens faci anhelar l'època en què anàvem a netejar la roba al riu.

I aquí hi entren tota mena de neguits respecte dels roncs de la teva parella, dels panteixos de la parella del pis de sobre, dels avisos sonors del WhatsApp o del ric-rac d'una maquineta de fer punta al llapis. Res és innocu si a l'altre costat hi ha algú que rep els sons

Aquí es piula

@juansanguino

Melody va perdre injustament en la preselecció del Benidorm Fest del 2009 i va jurar que tornaria. Doncs aquí la tenim. Fa 16 anys que es prepara per a aquest moment. En un Benidorm Fest sense cap candidata incontestable, va acabar guanyant l'única que tenia narrativa.

@alexsnclmnt

A les nou del matí del 30 de gener del 1938, l'aviació feixista italiana bombardejava el centre de Barcelona, destruint el refugi que hi havia a l'església de Sant Felip Neri. A la plaça hi van morir 42 persones, 30 dels quals nens. Dues hores després un segon bombardeig provocava la destrucció total de la plaça.

@nelxbaixllo

Ens farem les sorpreses que la Universitat Pompeu Fabra, sent la universitat pública catalana amb més estudiants de procedència de centres privats i amb el percentatge més baix de classes en català, estigui vinculada a Eduard Llaguno, un dels ideòlegs d'Aliança Catalana.

@JaimePalomera

Això és molt important: el 70% de la població creu que cal limitar quants habitatges pots posseir. Gairebé la meitat considera que una persona hauria de tenir 1 o 2 propietats com a molt. L'habitatge és un bé essencial. És escàs, molt difícil de produir, i això el converteix en un objecte cobdiciat i que tendeix a l'especulació.

Tuits en paper

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

La clau

La Crida

Ha nascut la Crida pel Dret a l'Habitatge, la comunitat d'una vintena d'entitats socials i sindicats que han sumat esforços per fer visible la problemàtica de l'habitatge a través de mobilitzacions conjuntes.

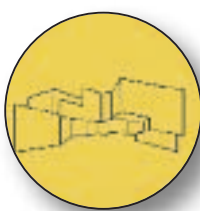
pàgina 14

Ajuntament

El cicle de concerts gratuïts *Sons de Ciutat* que impulsa l'Ajuntament arriba al barri de la Sagrada Família. El grup *indie* Angeladormm serà el primer a actuar fent sonar el seu repertori de pop inconformista en un concert el 15 de febrer.

pàgina 16

Ateneu Fort Pienc

El Centre Cívic Ateneu Fort Pienc enceta aquest febrer un nou cicle *Cinestèsies*. L'edició d'hivern reflexionarà sobre la moda, i una de les activitats serà la conferència sobre moda sostenible que oferirà la dissenyadora Paola Cirelli.

pàgina 17

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 *Casa Orsola: "Som un exemple de manual del que passa a Barcelona"*
- 2 *Jordi Évole, Mònica Terribas i Joel Díaz, entre els famosos que defensen la Casa Orsola*
- 3 *La propietat de la Casa Orsola acusa el Sindicat de Llogateres de difamació*
- 4 *Esplai Xiroc: mig segle educant en el lleure*
- 5 *"La meitat dels medicaments que prenem són innecessaris"*

per Marina Reig, membre de la Xarxa d'Economia Solidària

Sí, he fet un taller

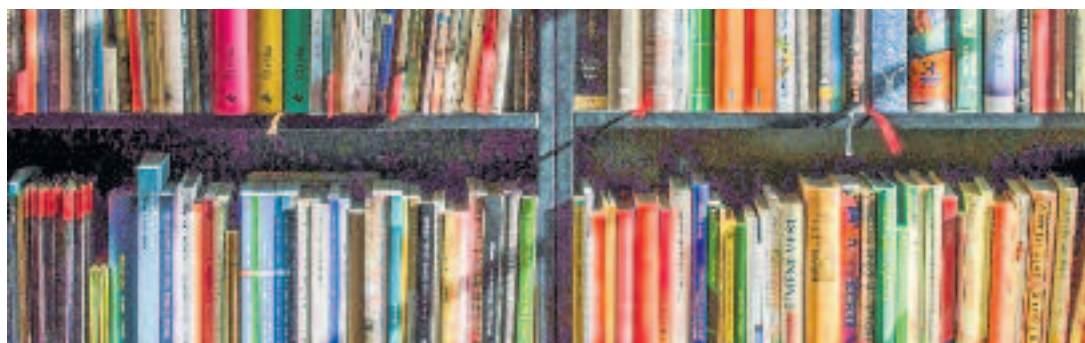

Foto: Arxiu

Sí, estic participant en un club de lectura. A la Biblioteca Les Roquetes, a Nou Barris. En realitat no ara, sinó al novembre, però també vaig anar a la Putiruta del Raval al desembre i... Ai, no m'he pogut apuntar a un taller de fotografia del Pati Llimona perquè he arribat tard a les inscripcions.

Si mai heu participat en alguna de les activitats que ofereix Barcelona, com ara rutes, tallers, visites o clubs de lectura, haureu vist que la gran majoria d'assistents són dones. Hi ha excepcions, segons la temàtica, però ho sé per haver participat, jo mateixa, en moltes i haver comptat les dones i els homes assistents. També les xifres de Biblioteques de Barcelona que es publicaran ben aviat apunten al fet que moltes més dones que homes s'animen a fer activitats proposades des d'aquesta institució cultural.

Tinc algunes intuïcions per explicar aquest fenomen (potser és una paraula massa opulenta, diguem-li "tendència", si ho volem), i he de dir que el ChatGPT me les ha confirmat, així que alguna cosa de veritat hi haurà. Estem parlant, per situar-nos bé,

d'activitats "extraescolars" adultes: d'allò que fem fora de la nostra jornada laboral i també de cures de la llar.

Una de les raons podria ser la cerca, per part de les dones, d'espais comunitaris o de trobada, fora de les quatre parets de la casa, que no fa tant de temps encara era l'hàbitat natural per a moltes. Això també està molt lligat a la necessitat de trobar moments "per a una mateixa", sense la família, que totes sabem que ens encanta, però que feixuc que és! I sense la pressió de la feina. Un oasi de dedicació a si mateixa, tan essencial en la vida, i que els homes han cultivat des de sempre.

Però també, més enllà de l'activisme polític estrictament parlant –i on potser la participació és més igualitària–, les dones volem empoderar-nos a través del coneixement. Potser estem tan àvides de saber més

coses perquè no sempre hem pogut accedir als espais de coneixement, fins fa no gaire més disponibles per als homes.

Finalment, tot plegat també té a veure amb la gratuïtat de moltes de les activitats de les quals estic parlant, la cultura en petit. I dic "petit" per situar-la en aquesta societat on el barri, els equipaments i els espais comunitaris es perceben així, tot i que per a mi és la Cultura en majúscules. Doncs bé, la gratuïtat o el baix cost també n'és una raó. Perquè oi que sabeu que les dones disposem de molts menys recursos, especialment per a l'oci propi? No només les mestresses de la llar, sinó també les que fan mitges jornades, les que reben pensions miserables o tantes altres.

En tot cas, felicitem-nos per aquests espais de sororitat i celebrem que vivim en una ciutat plena d'iniciatives culturals *molones* i accessibles.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CasaOrsola

@VeinesOrsola: Molts dels artistes, tècnics i periodistes que han passat aquests dies per Casa Orsola ens han explicat que ells també pateixen problemes d'habitatge.

#Rubiales

@Lorenamp82: Jenni Hermoso declara en el judici a Rubiales: "M'estava fent un petó el meu cap i això no ha de passar. Em vaig sentir poc respectada".

#Grammy

@JuniorReport_: Beyoncé ha estat la protagonista dels darrers Premis Grammy. L'artista ha aconseguit tres guardons gràcies a *Cowboy Carter*, el seu darrer àlbum d'estudi.

Arran de barri, arrels de vida

per David Fernández

«No hi ha opció més revolucionària que la cultura»
Montserrat Roig

Allà on la vida us hagi dut, d'allà on hàgiu viscut, sempre us quedarà un record, o una part dels records, entre el batec del present i l'albirament del futur, que ben segur us aclarirà si allò era un erm o un jardí. Si ho és encara. Si ho continuarà sent. Un erm buit, aïllant, individualitzat i escindit o un jardí comunitari amb tots els detalls compartits –totes les trobades i alguna topada. Perquè com diria la Roser Vernet des del Priorat, reivindicant el seu *Lo mig del món*, la gent és el lloc. El lloc és la gent. I les trames, els codis i les xarxes que es generen i que ens acomboien –i això és radicalment cultura. Cultura d'arrel. És, també i sobretot, qualitat de vida. I quantitat de vida. Per sort col·lectiva, tot i que afeblides i amenaçades darrerament, aquestes trames culturals existeixen molt més del que ens pensem, fora de mercats digitals, algoritmes captivadors i pantalles que ens prenen l'atenció. D'altra banda, és allà on realment passen les coses, si més no, ves quines coses, les nostres vides quotidianes en comú. I és allà on realment les podem transformar. Tanmateix, sense negar el debat irresolt de com una digitalització massa irreversible es podria –o no– posar al servei d'aquestes trames. Ara hi treballen obertament en contra, no és sobrer recordar-ho.

Aquesta altra cultura cooperativa –autoorganitzada, autoconstituïda, autogestionada i, en el darrer cicle, revifada– és la que genera comunitat i ens acompanya molt més del que creiem, fora de les lògiques de mercat que ens imposen sibil·linament o descarrada. Fins i tot diria que és aquesta altra cultura popular –que ha sobreviscut tots els temps– la que ens salva i encara ens empara. Reforcen vincles, tramen imaginaris compartits, generen també conflicte i, en conseqüència, resolucions democràtiques. A quina cultura veïnal de base remet, si no, *El 47*, per exemple? Quins altres codis no legals evidenciava *On la ciutat canvia el seu nom* de Paco Candel? On ens duu el teatre de La Calòrica a cada funció? Cultura perifèrica, en diuen alguns pocs, mentre és central per a molts, si el que anhelem és un altre futur des d'un altre present. Però és que de la memòria viva d'allà on hem viscut i vivim en queda fonamentalment això. De la Vila de Gràcia on vaig néixer i créixer a un li queda precisament aquella diversitat i multiplicitat d'espais po-

pulars que, davant d'una cultura sempre maltractada, van acabar esdevenint espais públics no estatals, fonts a raig de cultures i aprenentatges emancipadors. A un l'ha configurat més allò que deu mil discursos oficials. I què era allò? Doncs un acte d'art democràtic ininterromput, una plaça oberta, una àgora comuna, una escola permanent on arrecerar-nos, reconèixer-nos, afirmar-nos, projectar-nos i resistir construint, que sempre serà la més útil i fèrtil de les resistències. Dit precisament avui, quan la guerra cultural que els nous senyors feudals digitals ens planifiquen anticipa alhora totes les resistències culturals que caldrà bastir. Avui millor que demà.

Foto: ACN

La qüestió no és pas menor en la desmesura dels nostres dies. Al capdavall, on ens passen les coses de debò? Ni a la *tele*, ni al plasma ni a la *tablet*. Les coses passen allà on podem experimentar-les, canviar-les i fer-les diferents. És a dir, a la plaça, al barri, a l'escola i a l'escala. I alhora sabem que la distància entre el lloc on es decideix com viurem i el lloc on vivim s'ha fet llunyanament sideral. Val la pena reflexionar-hi entre tots, sota l'onada dràstica que ens assetja, en allò que Bernard Stiegler va batejar com la proletarització de l'oci. És a dir: l'explotació del temps de lleure, gaudi i descans com una font preferent de guanys i un

espai mercantilitzat del tot, en una dissort de confinament tecnològic voluntari. És a dir, que ens esllomem a la feina i, quan acabem la jornada, el salari s'esfumia, diguem-ho així, a través de la pantalla del mòbil. Per poder fer-ho, també han hagut de furtar-nos prèviament el sentit comú, la memòria i l'atenció i sotmetre'ns a uns ritmes frenètics, a consums compulsius i a una sobreestimulació per interrupcions ininterrompudes. Som com ratolins exhausts de Skinner, en la roda esgotadora que no para, esperant la darrera novetat –la novetat infinita que duu al no-res. 24/7/365. En la societat de l'autorendiment, de l'*scroll* evitern, de l'adoració del jo, del cadascú fent d'empresari de si mateix, les màquines escurabutxaques són la metàfora de tot plegat.

Per sort resistent, cultura i democràcia, durant els darrers anys distintes iniciatives, projectes i apostes han provat de desmercantilitzar la cultura, intentant que deixem de ser alguna cosa més que usuaris, espectadors i consumidors. Especialment de les propostes sorgides de la cultura cooperativa, comunitària i transformadora on la cultura ni és excusa ni és pretext: «És una relació social, un vincle, una forma d'expressió, un ofici, al servei de les persones que la protagonitzen, de les comunitats i barris que l'acullen, de la ciutat o poble que transformen». Fins als debats oberts tan incessantment per Nàtiva, impulsada fa anys per en Jordi Oliveras i on suren tots els esvorancs per on podem caure i tots els camins que encara podem recórrer. Finalment, és clar, perquè no hi ha cultura neutra i tot remet a models contraposats. X o Mastodon? Endesa o Som Energia? Teatre de barri o plataformes multinacionals de cadascú a casa seva? En cultura passa el mateix: catedrals on invariablement ens acabem pelant de fred o el caliu de les parròquies de barri? Amb una certesa: que la millor xarxa social –i potser l'única que pugui rebre aquest nom– és l'analògica, que de digital no en té res. Contra el que pensen alguns, la subsidiarietat democràtica no va mai de dalt cap a baix com a cessió, sinó de baix a dalt com a feina, lluita i conquesta. Perquè el que desmunta l'algorisme de l'obediència cultural que ens vol autòmats, resignats i submisos enmig dels erms és tot just això: el jardí dels vincles socials comunitaris que és, sobretot, cultura democràtica, popular i de base. Arran de barri, doncs, les arrels de la vida. De la vida democràtica no caldria ni dir-ho. Però sí: s'ha de dir.

Les millors perles

Un petit xoc entre dos cotxes a Càceres va acabar amb un dels vehicles circulant amb l'altre conductor al damunt del capó. Un conductor es va negar a donar un part amistós i l'altre va decidir pujar al cotxe fins a aconseguir-lo.

Un influencer mexicà s'ha fet viral després d'haver-se passat tres hores demanant almoïna en un semàfor i guanyar més diners que alguns professionals. Ara, les xarxes estan plenes de gent que vol fer el mateix.

Bianca Censori, la dona de Kanye West, va anar a la gala dels Grammy com mai ningú hi havia anat. Va posar nua davant les càmeres, però aquest acte va fer que els expulsessin per dur un vestuari inadequat. Igualment, va tenir el seu minut de glòria.

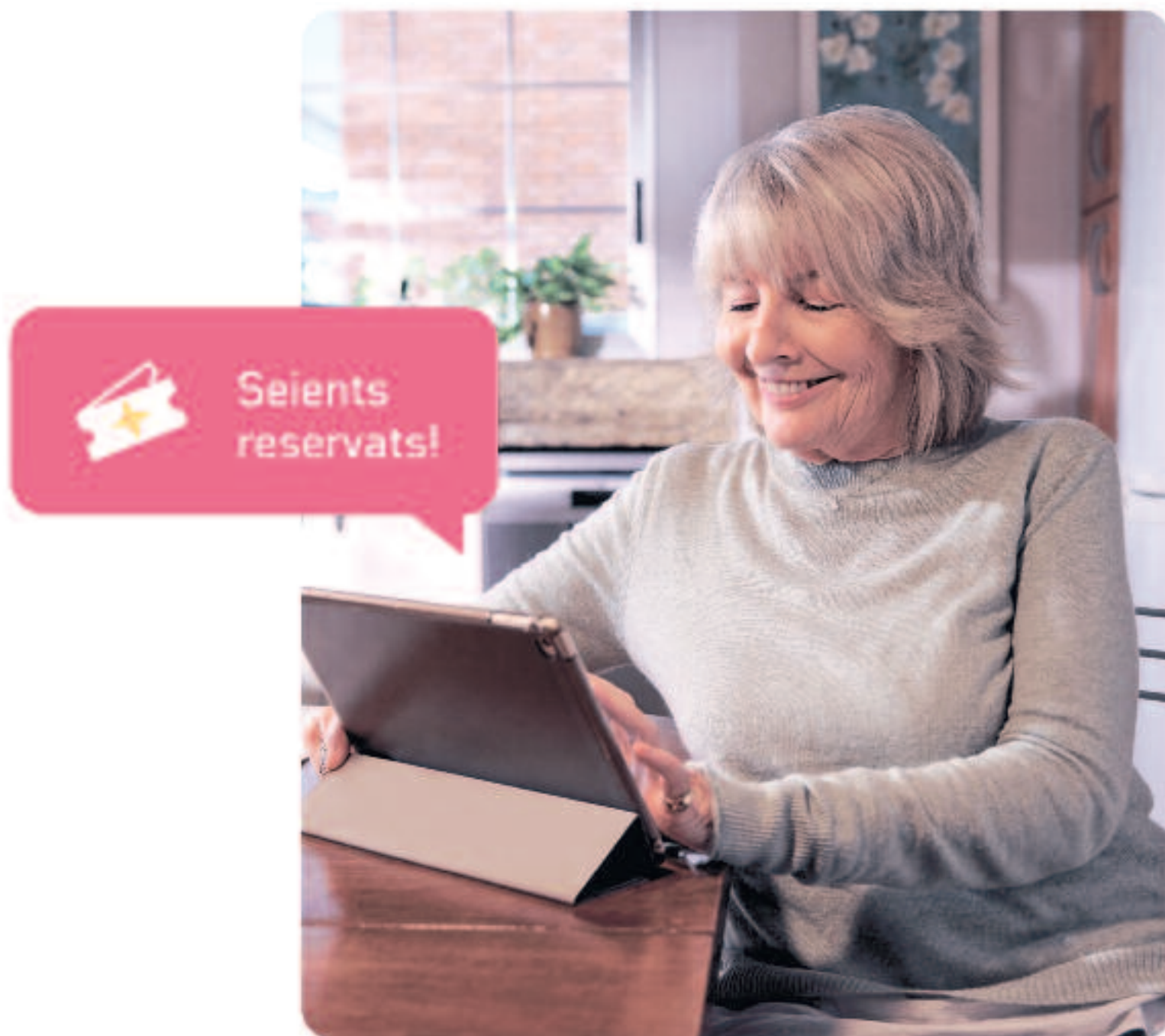
Anar a pescar i acabar sense dit. Això és el que li va passar a una jove que va decidir posar la seva mà a l'aigua, sostenint una salsitxa. Immediatament, va saltar un gran peix que va clavar-li una queixalada.

Boí Taüll

LA FOTO

FORMACIÓ DIGITAL GRATUÏTA

A Catalunya, volem que tothom pugui fer servir les tecnologies digitals. Per això, posem en marxa **formació presencial** gratuïta en grups reduïts. T'hi apuntes? Truca al 012 o informa-te'n a mesdigitals.gencat.cat

A Catalunya, ser digital no té edat

Finançat per

Tribuna

Un any d'esperança per al transport públic

per Max Zañartu, tècnic de mobilitat

Foto: Anna Berga/ACN

Una vegada més, encetem any nou i toca fer balanç de l'anterior. El 2024, tot i haver sigut any electoral en clau catalana, ha sigut un any d'avenços importants en el desenvolupament d'infraestructures clau per a la mobilitat en transport públic del nostre país. Infraestructures que, si bé en massa casos acumulen un retard inexcusable, el seu grau d'execució ja ens permet començar a pensar en horitzons més o menys clars per a la seva finalització.

En primer lloc, i sense sorpreses, a Barcelona s'ha finalitzat el perllongament del tramvia des de la plaça de les Glòries fins a Verdaguer. L'ampliació ha sigut innegablement ben rebuda per la ciutadania, provocant un espectacular augment d'un 40% de les validacions del Trambaix. Aquesta xifra fa pensar en el potencial que representaria la unió total del tramvia des de Francesc Macià fins a Verdaguer, encara sense calendari.

En segon lloc, una fita que vam marcar per a finals del 2024, però que encara no s'ha complert, és la circulació dels trens d'alta velocitat per dins de l'estació de la Sagrera (això sí, sense parada comercial). Tanmateix, cal clarificar que ja des del passat mes d'agost hi ha combois en proves per dins de la que serà la segona estació d'alta velocitat de la capital catalana.

En tercer lloc, la tuneladora de l'L9 del metro va arribar, a principis d'agost, al pou de Mandri. Aquesta fita, que "inicialment" havia de produir-se l'estiu del 2023, va acompanyada d'una aturada d'un any de la tuneladora per motius de manteniment i, sobretot, pel necessari canvi de la roda de tall. Tot i l'aturada de la tuneladora, les obres de construcció de les estacions continuen en marxa, i el nou Govern ja treballa amb la data del 2030 com a horitzó de finalització de les obres.

En el cas de Rodalies, el 2024 ha estat un any marcat, sobretot, per les afectacions de les obres del corredor mediterrani entre Tarragona i Barcelona i les del desdoblament parcial de l'R3 des de Parets del Vallès fins a la Garriga. Provocat per la renovació integral del túnel de Roda de Berà, el qualificat de "macrotall" afectarà els usuaris dels Regionals Sud fins al març d'enguany entre les estacions de Tarragona i Sant Vicenç de Calders. Tal ha sigut la magnitud de l'afectació del "macrotall" que ADIF ha optat per ajornar al 2025 el segon tall programat a l'R3 per les obres del desdoblament parcial de la línia de Vic.

Pel que fa al també qualificable de "macrotraspàs" de Rodalies a la Generalitat de Catalunya, sembla que el canvi de Govern, tot i que probablement ha alentit els tempos del traspass del servei, no ha fet variar les intencions de l'executiu català. Amb tot, el 2024 ja s'han pogut veure millores palpables de freqüències en una de les primeres línies que previsiblement serà traspassada a FGC, la línia Lleida-Manresa, creant dues noves línies de Rodalies a Lleida: l'RL3 i l'RL4. De fet, FGC ja ha fet la seva comanda de trens per a aquestes línies, juntament amb els corresponents per a la futura nova línia de l'Aeroport, que ha seguit, durant el 2024, el curs de les obres. L'altre projecte insígnia d'FGC, el perllongament de Plaça Espanya amb Gràcia, també ha continuat el seu camí. S'espera que les obres finalitzin el 2030, beneficiant uns 19 milions d'usuaris cada any.

Altres novetats, potser no tan cridaneres però no menys rellevants, que ens ha dut el 2024 han sigut l'avenç de les obres del carril BUS/VAO de la B-23 (finalització prevista a la tardor d'enguany), l'arribada de la T-Mobilitat als dispositius iOS, l'ampliació de les andanes de l'estació de Rodalies d'Arc de Triomf i l'avenç dels llargament reivindicats soterraments de Rodalies a Sant Feliu de Llobregat i a Montcada i Reixac.

Finalment, d'un tema cabdal del qual no se'n sap absolutament res és de la més que esperada "revolució" del sistema tarifari català. Si bé la consellera sortint va suggerir que aquesta realitat seria possible a finals del 2024, l'evolució de l'antiquat sistema de corones, propiciada per la introducció de la T-Mobilitat, ni hi és ni se l'espera.

Si haguéssim de posar un qualificatiu al 2024 en termes de mobilitat en transport públic, aquest seria el d'un any de rècords. Rècords de passatgers al metro, als ferrocarrils, als busos urbans i interurbans, al tramvia... Xifres que, si no van acompanyades del desenvolupament de les infraestructures esmentades, pateixen el risc de saturar el sistema de transport públic. Com ja vaig situar l'any passat, ens queden al davant cinc anys clau per a les infraestructures de transport públic per al país. L'any 2030 representa l'horitzó per a molts dels projectes clau esmentats (i per a altres, com el corredor mediterrani). A Catalunya li costarà un gran sobreforç recuperar la dècada perduda per la crisi del 2008, tot i que esperem que així sigui.

“

Si haguéssim de posar un qualificatiu al 2024 en termes de mobilitat en transport públic, aquest seria el d'un any de rècords. Rècords de passatgers al metro, als ferrocarrils, als busos urbans i interurbans... Xifres que, si no van acompanyades del desenvolupament d'infraestructures, poden saturar el sistema

”

Flaixos

@EvaPiquer: Molta filigrana electrònica i molta IA, però els farmacèutics encara tallen a mà la capsula del medicament i enganxen amb cel·lo el trosset de cartró.

@QuimMonzo: Fins al barret dels restaurants on, per poder anar-hi, has de reservar i, per reservar, els has de dir el número de targeta de crèdit pel morro.

@Ana9Lisa: Quan vegi una dona rica gestar un nadó per donar-li-ho a una dona pobre, aleshores creuré que la gestació subrogada es fa per altruisme.

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

5 de febrer del 2025

Entitats | L'AV de l'Esquerra celebra els 50 anys

L'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample va donar el tret de sortida a la celebració dels seus 50 anys aquest dilluns a la tarda amb un acte a La Villarroel, l'espai on l'entitat va fer la seva primera assemblea constitutiva.

Presenten 600 al·legacions contra la caserna de Bombers

URBANISME ▶ Continua el conflicte pel trasllat de la caserna de bombers de l'Eixample. Els veïns de l'illa ubicada entre l'avinguda de Sarrià i els carrers del Comte d'Urgell i Londres van presentar dimecres al matí més de 600 al·legacions contra la requalificació "injustificada" del solar per convertir-lo en una àrea d'equipaments i ús comercial, a més d'ubicar de forma definitiva el parc de Bombers de l'Eixample a l'avinguda Sarrià.

Segons la plataforma veïnal Volem Zona Verda Sarrià-Urgell, la presentació de les 600 al·legacions demostra "l'oposició frontal del barri a la iniciativa". "Si s'aprova, presentarem un contenciós administratiu", avisen, tot apuntant a "irregularitats" en el procés. La Modificació del Pla General Metropolità (MPGM) ha passat l'aprovació inicial, però està pendent de la definitiva. "Aquesta requalificació vulnera la llei de protecció especial d'espais verds i s'ha portat a terme sense ga-

Els portaveus de la plataforma, a la roda de premsa. Foto cedida

rantir cap mecanisme de participació ciutadana i sense considerar les necessitats del veïnat", insisteixen des de l'entitat. Els veïns remarquen que la decisió "canviarà per sempre de forma unilateral" el barri i "a través d'un procés plegat d'irregularitats i opacitat".

Finalment, sobres les irregularitats en el procés que els ve-

ïns denuncien, pensen que encara falta transparència sobre el valor de l'expropiació. "Falta un informe del valor de l'expropiació fet per una entitat independent que ajudi a valorar la proporció de retorn que obtindrà l'empresa privada", diuen, al mateix temps que afegeixen que l'operació actual pot beneficiar una empresa privada.

Conflicte al barri per un cas d'agressions i amenaces

SOCIETAT ▶ L'Eix Comercial Nou Eixample ha demanat aquest dimarts a les administracions que treballin per garantir la convivència i la seguretat de veïns i comerciants, ja que des de fa dos anys i mig un sense sostre actua de forma violenta al barri.

Segons els comerciants, la situació s'ha agreujat en les últimes setmanes. "Aquesta persona ha protagonitzat episodis d'amenaces, coaccions per obtenir diners o menjar, exhibicionisme i intimidacions a persones grans i infants, així com agressions físiques. Un incident dijous passat va provocar l'hospitalització d'una veïna a causa del cop de puny que

va rebre", lamenten en un comunicat. L'eix explica que els restauradors de la zona entre els carrers Calàbria i Rosselló viuen una situació "insostenible", i es veuen obligats a trucar diàriament "entre 12 i 15 vegades al 112 per denunciar molèsties i amenaces a treballadors i clients".

Fonts de l'Ajuntament confirmen que estan al cas de la situació. "Atesa la complexitat, la persona és atesa també per l'Equip d'atenció a la salut mental per a persones sense sostre (ESMES) del Consorci Sanitari, que promou el vincle amb els serveis i també l'estabilització en la mesura del possible", detallen.

La cruïlla del carrer Rosselló amb el de Calàbria. Foto: Arxiu

L'E

L'ESTRANGER

ASSOCIACIÓ CULTURAL

CARRER DE L'OLIVERA 55

POBLE-SEC

WWW.LESTRANGERBCN.COM

L'AMOR ÉS ANALÒGIC

El Centre Cívic Cotxeres Borrell acull aquest 7 de febrer l'obra teatre 'El Salvador Dalí em fa cosa' a partir de les 19 h. L'argument gira al voltant del silenci i la soledat i també tracta la problemàtica dels abusos infantils.

Multes de fins a 500 euros amb el nou reglament de circulació

MOBILITAT ▶ Des del passat 1 de febrer moure's per la ciutat amb patinet o bicicleta té noves normes i sancions que poden arribar als 500 euros.

L'objectiu de l'Ajuntament? Deixar clar que les voreres són per als vianants i evitar conflictes amb altres formes de mobilitat. La nova Ordenança de circulació, vianants i vehicles (OCVV) prohibeix que vehicles de mobilitat personal (VMP) com patinets elèctrics i les bicicletes circulin per les voreres, excepte en casos concrets com el desplaçament d'infants amb bicicleta i els seus acompanyants. Un nou escenari que en el cas de Sant Antoni té una importància destacable per la importància que tenen les zones pacificades al barri.

Els patinets elèctrics i altres VMP passen a estar subjectes a una regulació més clara. A partir d'ara, només una persona pot viatjar en aquests vehicles, i és obligatori l'ús del casc. A més, cal portar llums davanters i posteriors per millorar la seguretat viària.

Per anar en patinet cal dur casc. Foto: Jordi Bataller/ACN

La velocitat també queda regulada: no es poden superar els 25 km/h en cap cas i, si es circula per un carril bici situat sobre la vorera, el límit és de 10 km/h. Es manté la prohibició per als menors de 16 anys i la circulació es limita als carrils bici i als carrers amb velocitat màxima de 30 km/h o menys.

452 MULTES

Durant aquest primer cap de setmana, la Guàrdia Urbana va

posar 452 multes per incompliment de la nova normativa.

La majoria de les denúncies van ser per no portar casc conduint un patinet, per desobeir un semàfor i per estacionar impedit el pas dels vianants. L'alcalde de la ciutat, Jaume Collboni, va assegurar que després del primer cap de setmana des del govern municipal s'havia observat que el nivell de compliment de la normativa "s'ha incrementat notablement".

L'intercanvi de cromos, arraconat després de les obres

RONDA DE SANT ANTONI ▶ La remodelació del Mercat de Sant Antoni i els carrers veïns ha generat una problemàtica inesperada: grans aglomeracions de famílies i col·leccionistes que intercanvien cromos en un espai molt limitat. Entitats veïnals com Cuidem Sant Antoni lamenten la situació, que genera molèsties tant per als intercanviadors com per als veïns de la zona.

La situació es repeteix cada cap de setmana des de fa setmanes. L'origen del problema, expliquen les entitats que el de-

nuncien, és l'habilitació d'un nou carril de circulació a la ronda, que ha reduït l'espai per fer els intercanvis. "Per l'actual Ajuntament era millor posar asfalt i vehicles circulant a la Ronda Sant Antoni que guanyar espai per ells", lamenten des de Cuidem Sant Antoni.

Alguns dels botiguers de la ronda assenyalen les dificultats que tenen per obrir els locals els diumenges per les aglomeracions. Així i tot, es preveu que la situació millori quan s'acabi la reforma de la ronda.

Ara, els intercanvis s'han de fer en poc espai. Foto: Cuidem Sant Antoni

214.896

lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/01 al 31/01 del 2025

A l'àrea metropolitana de Barcelona acabem reciclant molt poca de la roba que llencem. Foto: Nia Escolà/ACN

A la metròpoli no reciclem la roba. O, en tot cas, ho fem poc i malament. Així ho indiquen les últimes dades de l'Agència de Residus de Catalunya, les quals mostren que l'any 2023 es van recollir de forma selectiva un total de 7.653 tones de residus tèxtils a l'àrea metropolitana de Barcelona, la qual cosa suposa uns 2,29 kg per habitant l'any. Tinent en compte que a Catalunya es llencen prop de 155.000 tones de roba anualment –en aquest cas no hi ha dades a escala metropolitana–, això implica que cada ciutadà, de mitjana, genera uns 20 kg de residus tèxtils, 18 més dels que es tracten correctament a la metròpoli. Amb tot, acabem reciclant molt poca de la roba que llencem.

Aquesta tendència no és única a la regió, sinó que s'estén arreu del país i del món. Un estudi de l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA) de la UAB calcula que només el 10% dels residus tèxtils generats a Catalunya es gestionen de forma correcta, mentre que el 90% restant acaben en abocadors o al contenidor de rebuig. Pel que fa al conjunt d'Europa, si bé de mitjana es llença menys roba que aquí –uns 11 kg per persona anualment–, la majoria tampoc es recicla i acaba incinerada o en abocadors.

Es podria arribar a pensar que això no és un problema, però la veritat és que tant la macroproducció i consum de roba com la mala gestió dels seus residus està generant una enorme petjada mediambiental. Per aquesta raó, la Unió Europea ha proposat noves mesures per començar a responsabilitzar les empreses i les administracions públiques dels residus tèxtils que produeixen. La més destacada ha entrat en vigor l'1 de gener d'enguany i fa referència a la nova llei europea de reciclatge tèxtil, que obliga a recollir selectivament tota aquesta roba.

Ara bé, què implicarà això exactament per a la població de l'àrea metropolitana i els seus ajuntaments? Al *Línia* hem volgut endinsar-nos en les conseqüències que tindrà aquesta llei, així com en el recorregut dels residus tèxtils a la metròpoli.

LA SEGONA VIDA, TRAVADA

Històricament, tant a Catalunya com a l'àrea metropolitana de Barcelona les entitats socials han liderat la recollida selectiva de residus tèxtils. Ho han fet en el marc de projectes d'integració laboral de col·lectius vulnerables que, alhora, tenen l'objectiu de reduir l'impacte ambiental de la indústria tèxtil i impulsar un model de negoci d'economia circular. D'aquesta manera, en el moment que llencem la roba que ja no volem als clàssics contenidors taronges, són aquestes organitzacions socials les que es fan càrrec de donar-li una sortida.

La roba que (no) reciclem

La gestió dels residus tèxtils és una assignatura pendent a l'àrea metropolitana de Barcelona. Analitzem quanta roba llencem de forma errònia al contenidor gris, què se'n fa de tota la que sí que arriba a les plantes de reciclatge i, finalment, què s'està fent avui per reduir-ne la petjada ambiental.

A la Fundació Solidança, per exemple, la roba arriba a una planta de recollida de 3.000 metres quadrats al municipi de Sant Just Desvern, on es fan –com a mínim– dos triatges per classificar la roba i destriar tota la que es reutilitzarà, la que es reciclarà i, finalment, la que anirà al rebuig.

Segons la portaveu de l'entitat, Andrea Membrado, “s'envia tota la selecció de reciclatge a plantes de fora, perquè actual-

ment aquí no n'hi ha de prou grans que se'n puguin fer càrrec”. Pel que fa a totes les peces que estan “mullades, trencades o excessivament tacades, van cap al rebuig”, concreta Membrado, destacant, però, que “són un percentatge extremadament petit, perquè sempre s'intenta trobarlos un ús alternatiu i que no acabin a l'abocador”.

Finalment, el material reutilitzable es destina a les catorze botigues de segona mà que la Fun-

dació té arreu de Catalunya i de l'Estat. El problema, però, és que pràcticament més del 50% de tota aquesta roba s'ha d'acabar exportant i comercialitzant internacionalment per la falta de capacitat de molts d'aquests comerços davant l'enorme estoc.

De fet, altres entitats socials que també es dediquen a la gestió de residus tèxtils, com la Fundació Formació i Treball, detecten el mateix problema. Segons Alexandra González, res-

ponsable de Comunicació i Sensibilització d'aquesta entitat, molta d'aquesta roba s'ha d'acabar exportant per culpa de “l'estigmatització de les botigues de segona mà” a casa nostra, així com per la manca d'establiments més accessibles i propers a la població que dificulta la normalització d'aquesta mena de botigues. A més, González també apunta a una “falta de sensibilització ambiental” generalitzada sobre l'impacte ecològic del tèxtil.

Cal comprar tant?

● Segons World Wildlife Fund, l'organització no governamental líder en la conservació del medi ambient al món, per fabricar una samarreta de cotó es necessiten 2.700 litres d'aigua dolça, l'equivalent a la quantitat que en beuria una sola persona en dos anys i mig. Si tenim en compte, doncs, que la indústria tèxtil és la responsable del 20% del consum d'aigua potable del planeta, així com del 10% de les emissions de carboni, no és agosarat afirmar que ens trobem davant d'un model de negoci insostenible en tots els sentits.

grans abocadors que alteren el funcionament dels ecosistemes, contaminen el sòl i emeten gasos d'efecte hivernacle.

Davant d'aquesta immensa petjada ambiental, la directora del departament d'Economia circular de l'Agència de Residus de Catalunya, Pilar Chiva, insisteix que, a banda de centrar-nos en el reciclatge, és imperatiu "fer una reflexió com a societat sobre el model de producció i de consum, perquè no només no es pot aguantar, sinó que tampoc és sostenible". I és que aquesta empremta

Per fabricar una samarreta de cotó es necessiten 2.700 litres d'aigua dolça, l'equivalent a la quantitat que en beuria una sola persona en dos anys i mig

Tal com detalla Gemma Morrell, investigadora de l'ICTA-UAB, aquest alt grau de contaminació prové de dues etapes principals del curs de fabricació de la roba. En primer lloc, del procés "d'extracció de la matèria primera i de la producció, és a dir, el moment que una samarreta es fabrica, es posa a la venda i arriba als armaris", explica. I, seguidament, de la gestió posterior que se'n fa "quan es treu aquesta peça de l'armari i es llença", diu la investigadora.

Per tant, segons Morrell, la fabricació de roba pot implicar tant "el vessament d'aigües contaminades als rius i als ecosistemes de poblacions locals" com la creació de

ecològica encara és més important si tenim en compte que "en els darrers 15 anys s'ha duplicat la producció de roba al món", alerta Chiva, afegint que cada vegada és més habitual comprar "molta roba, de poca qualitat i que cada cop dura menys".

En aquest sentit, la directora qüestiona els hàbits de consum frenètics que hem adoptat socialment des del creixement del fenomen del *fast fashion* o moda ràpida. "Hem de comprar menys. L'objectiu, al final, no és que tot el que generem s'acabi reciclant, sinó racionalitzar tot el consum, reduir-lo i, si necessitem comprar roba, optar també per la de segona mà", conclou Chiva.

CAP A LA TRANSICIÓ MUNICIPAL Malauradament, gran part dels residus tèxtils de l'àrea metropolitana no arriben a cap de les plantes de recollida selectiva d'aquestes entitats, sinó que acaben al contenidor gris.

Gemma Morrell, investigadora de l'ICTA-UAB, recalca que la població no recicla per desconeixement i perquè associa el contenidor de residus tèxtils a una mena de donació de roba. "Ens pensem que només hi hem de llençar la roba que està en bon estat, perquè encara es percep com un acte únicament caritatiu", reflexiona. Per tant, quan la ciutadania té peces que creu que no es poden reaprofitar —com ara un mitjà foradat o uns pantalons amb una taca permanent— les llença directament al contenidor gris.

Morrell apunta a deficiències en la comunicació de les administracions públiques com un dels principals problemes d'aquesta ignorància col·lectiva, però també insisteix que molts dels contenidors de reciclatge tèxtil o bé estan situats en llocs apartats o bé es desconeix la seva localització exacta.

Malgrat tot, des de l'entrada en vigor de la nova directiva europea, és possible que comenci a

canviar la percepció que tenim d'aquests residus. I és que a partir d'ara s'obligarà les administracions locals i les empreses a fer la recollida selectiva dels residus tèxtils que generen, una gestió que, fins ara, sempre havia estat voluntària.

En aquest sentit, cada municipi haurà d'assolir la fita de la normativa europea de recollir-ne 4,5 kg per persona. Pilar Chiva, directora del departament d'Economia circular de l'Agència de Residus de Catalunya, valora positivament la nova llei, especialment perquè ara els ajuntaments hauran de considerar la gestió d'aquestes deixalles com un servei municipal més, un aspecte que "fins ara s'havia basat en convenis de col·laboració amb entitats socials", argumenta. Així doncs, Chiva espera que l'obligatorietat de la nova llei es tradueixi en "un increment de la recollida selectiva i dels punts per fer-ho".

Cal destacar que la normativa també estableix que, a partir de l'abril d'aquest any, entrarà en vigor la responsabilitat ampliada al productor. Això vol dir que "les empreses que posen al mercat la roba s'hauran de fer càrrec d'organitzar i pagar la gestió d'aquests residus", remarca Chiva,

Només el 10% dels residus tèxtils generats a Catalunya es gestionen de forma correcta, mentre que el 90% restant acaben en abocadors o al contenidor de rebuig

"Ens pensem que al contenidor taronja només hi hem de llençar la roba que està en bon estat, i no és així", remarca Gemma Morrell, investigadora de l'ICTA-UAB

afegint, però, que "el Ministeri ja ha advertit que aquest decret no podrà estar a punt abans de la data prevista".

Tot i això, des de l'òptica de les entitats socials, Membrado considera que la nova llei "farà un pas endavant per un canvi de modalitat en la gestió dels residus", afegint que l'obligatorietat que ara tenen els ajuntaments "generarà un moviment entre els municipis per regularitzar la situació".

PRIMERS PASSOS DEL CANVI

Si bé és cert que encara hi ha molt camí per recórrer a l'hora d'abordar la crisi dels residus tèxtils, tant des de les entitats socials com des de l'Agència de Residus de Catalunya insisteixen que cada cop es fan més passos per avançar cap a un canvi de model.

Chiva, per exemple, cita la importància de l'anomenat *Pacte per la moda circular*, una aliança voluntària formada per un grup d'agents impulsors de tota la cadena del sector a Catalunya l'any 2023 que "intenta millorar la circularitat i la reutilització del tèxtil". En aquesta línia, treballen activament per intentar incrementar la recollida selectiva, fomentar la roba de segona mà o, fins i tot, dissenyar nous pro-

ductes tèxtils sostenibles. Sumat a això, l'Agència Catalana de Residus ja planeja una nova campanya de comunicació per conscienciar la ciutadania de la quantitat de roba que queda abandonada a l'armari.

Per la seva banda, la Fundació Formació i Treball ha adquirit una nova planta de tractament tèxtil a Sabadell de més 30.000 metres quadrats, convertint-se en un dels principals centres a escala espanyola. A més, també està impulsant tallers d'educació ambiental adreçats a la ciutadania a les botigues de segona mà. "Volem fer formacions amb roba que des dels establiments no podem vendre perquè té alguna tara", explica González. D'aquesta manera, amb peces de roba com mitjons foradats o samarretes trencades s'impartiran petites lliçons per "buscar-los una segona vida útil".

El repte global no és senzill, però sembla que els primers passos van en la direcció adequada. Cal actuar.

Un reportatge de **Laura Santos**

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

5 de febrer del 2025

Espectacle | La Casa Batlló es transforma en un bosc

La Casa Batlló ha estrenat un espectacle visual que converteix la icònica façana de l'edifici en un bosc amb arbres, flors i figures generades amb il·luminacions. Aquest homenatge a la natura s'emmarca en el mapping anual que es fa a l'edifici.

Entitats socials i sindicats creen la Crida pel Dret a l'Habitatge

REIVINDICACIÓ ▶ L'habitatge s'ha convertit en un dels principals problemes de l'àrea metropolitana, amb un augment dels lloguers que dificulta l'accés a una llar digna a cada vegada més persones, especialment a joves i col·lectius vulnerables. Davant d'aquesta situació, acaba de néixer la Crida pel Dret a l'Habitatge, que es va presentar el 29 de gener en un acte celebrat a l'Espai Línia amb la presència de representants d'entitats com CCOO, UGT, la FAVB, Sostre Cívic i altres col·lectius socials.

Durant l'acte, Lucía Aliagas, d'Acció Jove de CCOO, va destacar que "cal sensibilitzar la ciutadania" i va reivindicar una "unitat d'acció" per fer front a l'especulació immobiliària i la precarietat en l'habitatge. Per la seva banda, Miquel Borràs, de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB), va resumir l'objectiu de la Crida en una frase: "Es tracta de coordinar diversitats", referint-se a la

La sala de l'Espai Línia, plena de representants de les entitats. Foto: Línia

unió de diferents col·lectius per lluitar conjuntament per un habitatge digne per a tothom.

OBJECTIUS DE LA CRIDA

La plataforma, que aglutina una vintena d'entitats, exigeix polítiques públiques per garantir el dret a l'habitatge i combatre l'especulació. En el seu manifest,

denuncien que l'habitatge s'ha convertit en una "mercaderia".

La Crida també ha anunciat les primeres accions, que inclouen protestes contra desnonaments i la seva participació en un congrés sobre habitatge els dies 8 i 9 de febrer. Aquesta iniciativa busca convertir l'habitatge en una prioritat política i social.

El Mercat de la Concepció aposta per la novel·la negra

LITERATURA ▶ El festival de novel·la negra BCNegra celebra del 10 al 16 de febrer el seu vintè aniversari amb una àmplia programació d'activitats que s'estendran per tota la ciutat. Un dels espais destacats del festival serà el Mercat de la Concepció, que acollirà el Cicle de Gastronomia i Novel·la Negra *Gastro-literatura*.

Els amants de la literatura i la gastronomia podran gaudir cada quart dimarts de mes fins al juny de les activitats al mercat.

S'oferiran xerrades i degustacions inspirades en grans autors de les novel·les d'aquest estil.

El 28 de gener es va celebrar una primera xerrada sobre els secrets culinàries de l'obra *Mai-gret*, de Georges Simenon, i després els assistents van poder tastar un plat inspirat en la novel·la. Les properes xerrades del cicle inclouran debats sobre *El foc purificador*, de Donna León; *Personas decentes*, de Leonardo Padura; i *Pólvora i canyella* d'Eli Brown.

El cartell del festival d'enguany. Foto: Ajuntament

Home
BCN
PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homeing.com
www.home-homeing.com
Magatzem: Ptge. Utset, 3

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Ψ

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Línia supera els 214.000 lectors digitals metropolitans al gener

AUDIÈNCIES ▶ Línia-Comunicació 21 ha assolit, al mes de gener, una audiència digital de 214.896 lectors metropolitans i 352.123 pàgines vistes, segons l'auditoria d'OJDinteractiva. Comença el 2025, doncs, accelerant el rumb d'un creixement digital sostingut amb l'objectiu de superar els 300.000 usuaris únics mensuals al llarg d'aquest any. Es tracta de lectors metropolitans, clarament definits, i d'una publicació local en xarxa i no nadiua digital, ja que també disposa de 20 edicions territorials en paper.

Segons el rànquing que facilita l'auditoria d'OJDinteractiva de les publicacions en català més llegides, Línia ja és el tercer mitjà més llegit no nadiu digital a l'àrea metropolitana, després de l'Ara i El Periódico, diaris generalistes d'abast nacional.

El director editorial de Línia, Arnau Nadeu, fa una valoració positiva d'aquestes xifres: "Cuidem molt i mantenim el perfil de l'audiència, el *target* i els continguts; no fem cap concessió a la informació banal ni estem creixent a qualsevol preu",

apunta. "Per a Línia és essencial preservar els lectors informats, exigents i metropolitans, els quals donen sentit al nostre periodisme igualment exigent i metropolità", afegeix. "No som un diari generalista més; som una xarxa de diaris de proximitat centrats en les històries dels barris i de la seva gent", remarca Nadeu.

COMUNITATS HIPERLOCALS
Amb l'objectiu de reforçar i complementar aquest rumb de creixement digital, Línia està impulsant un ambiciós pla de descentralització a nivell de xarxes socials i de *newsletters* territorialitzades per potenciar les seves comunitats hiperlocals, replicant l'èxit de la fórmula que fa anys que desenvolupa amb les seves edicions impreses. La xarxa de diaris busca així poder oferir a cada lector informació encara més acotada.

En un context de sobreinformació i de contínua allau de continguts sense filtre (no sempre fiables i sovint d'interès dubtós), Línia posa el focus en les persones, el teixit social i co-

Foto: Línia

mercial i les problemàtiques (i bones notícies) de cada barri, districte i ciutat perquè el lector tingui una visió realista d'allò que l'afecta i pugui formar-se un criteri propi a partir de la informació que li ofereix una premsa de proximitat rigorosa i plural.

LA XARXA D'EXPOSITORS MÉS GRAN DE LA METRÒPOLI
Paral·lelament, Línia continua

defensant el paper a través de 200 expositors propis arreu dels municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona. Es tracta de la xarxa d'expositors més completa del sector, i les excel·lents ubicacions permeten a l'editora garantir la visibilitat de les seves edicions impreses.

La xarxa d'expositors Línia cobreix mercats municipals,

centres cívics i biblioteques, però també indrets amb molt trànsit de vianants, com els centres comercials El Triangle, Maremagnum o el cafè Zurich de la Plaça de Catalunya. A la Rambla de Barcelona, per exemple, Línia disposa de dos expositors al mercat de la Boqueria, i també en té un als teatres Liceu i Poliorama, entre molts altres indrets.

Trobada de mitjans de proximitat occitans i catalans

Febrer 2025

Primera trobada dels mitjans de proximitat occitans i catalans a Narbona

Amb les regións temàtiques:

- Com apropar el públic jove als mitjans de proximitat
- Estratègies per dinamitzar les regions occitana i catalana
- Els nous usos de col·laboració entre mitjans impresos, digitals, ràdios i televisions de proximitat
- Com potenciar la col·laboració entre mitjans occitans i catalans

Impulsat per:

Amb el suport de:

Sagrada Família

líniaeixample.cat

5 de febrer del 2025

Comerç | L'Eix Sagrada Família sorteja un sopar romàntic

Comprar a les botigues del barri durant aquestes setmanes té premi. De cara a Sant Valentí, l'associació comercial del barri, l'Eix Sagrada Família sortejarà un sopar romàntic per a dues persones entre les persones que comprin als negocis associats.

El cicle de concerts Sons de Ciutat aterra a l'avinguda Gaudí

MÚSICA ▶ El cicle de concerts gratuïts Sons de Ciutat farà parada al barri. El grup de música indie Angeladorrm encapçalat per Àngela Balcells farà sonar el seu repertori de pop in-conformista en un espectacle que es podrà gaudir el pròxim 15 de febrer. La confluència de l'avinguda Gaudí a la confluència amb el carrer Rosselló és l'espai escollit per l'única parada que el cicle musical barceloní farà al barri.

La proposta dels Angeladorrm, un dels principals grups emergents de l'escena alternativa metropolitana, passa per "aportar aire fresc dins del pop d'autor català per l'equilibri aconseguit entre guitarres esmolades i lletres oníriques que reflecteixen pors i desitjos del tot contemporanis al voltant de la família, les amistats i el fet de fer-se gran", expliquen des del cicle Sons de Ciutat.

Més enllà del barri, altres indrets de l'Eixample acullen també espectacles musicals

Els Angeladorrm, el grup que sonarà al barri. Foto: Angeladorrm

oberts al públic. La primera cita va arribar el passat 1 de febrer al Mercat del Ninot. De la mà de la soprano Sara Carmona i el guitarrista Simón Maisana s'hi va representar el *Viatge al centre de sí mateix*, amb cançons en diverses llengües ibèriques.

L'1 de març, al carrer Consell de Cent, al barri de la Dreta, s'hi

representarà la mítica òpera *Il barbiere di Siviglia*. La darrera proposta del Sons de Ciutat al districte serà la del concert de la jove cantautora d'origen argentí Carmen Aciar. Des dels Jardins dels Encants Nous serà l'encarregada de tancar el pas del Sons de Ciutat per l'Eixample el pròxim 15 de març.

Els castellers del barri es preparen per a Santa Eulàlia

TRADICIONS ▶ Els Castellers de la Sagrada Família ultimem els darrers detalls de la seva actuació a la diada castellera de Santa Eulàlia, que se celebra aquest 9 de febrer. Des del 27 de gener, l'agrupació ha assajat les torres, els pilars i la música que exhibiran a la gran trobada de la plaça de Sant Jaume.

Els castellers arribaran a Santa Eulàlia amb dues sessions d'entrenament físic, dos assajos musicals, quatre de castells i un de pilars, tots específics per fer

una bona actuació a la Festa Major d'hivern de la ciutat.

A més, el darrer assaig previ a la diada, el que es farà el 7 de febrer, servirà també perquè els antics membres de la colla tornin a enganxar-se a les dinàmiques castelleres.

Les altres colles castelleres de la ciutat, els Castellers de Barcelona, els de l'Esquerra de l'Eixample, els del Poble-sec, els de Sants, els de Sarrià, la Vila de Gràcia i la Colla Jove de Barcelona, també actuaran a la plaça.

Els castellers a les festes de Santa Eulàlia. Foto: Castellers Sagrada Família

“Al llarg de la història,
<Anònim> va ser una dona.”

VIRGINIA WOOLF

OBSERVATORI CULTURAL DE GÈNERE

**Més de 10 anys treballant
per la igualtat en la cultura**

observatoricultural@gmail.com

La Policia Nacional va intervenir dilluns més de 1.400 cartons de tabac de contraban a un home que pretenia viatjar en autobús fins a París des de l'Estació del Nord després que no donés cap explicació sobre la mercaderia.

Cap a una moda més sostenible

» Paola Cirelli, dissenyadora de moda, participarà al cicle 'Cinestèsies' del Centre Cívic Ateneu Fort Pienc
» L'especialista en la indústria de la roba oferirà una xerrada reivindicant un model més sa per a tothom

Guillem Francàs
EL FORT PIENC

En l'època de consum massiu que vivim actualment en qualsevol dels àmbits del nostre dia a dia, la indústria de la moda és una de les més importants, sense oblidar la de l'alimentació o la de la tecnologia. L'explotació infantil que fan les grans marques de roba que ofereixen preus baixos per la seva roba no és cap secret, però continuen sent la primera llança del consum ciutadà. És molt comú entre els joves fer una comanda a SHEIN, una marca de roba ràpida a preus molt baixos i de mala qualitat, perquè per 30 euros tenen cinc peces de roba diferents.

Així doncs, per parlar de moda i sostenibilitat i com combatre les grans indústries, el Centre Cívic Ateneu Fort Pienc ha programat la conferència

Maleïda moda: una altra moda és possible en el marc del Cicle Cinestèsies d'hivern que tot just comença aquest febrer i que es titula *Moda, identitat o submissió*. La xerrada anirà a càrrec de Paola Cirelli, dissenyadora de moda, especialista en sostenibilitat, professora de disseny i autora del llibre *Maldita Moda: com crear una marca de moda sostenible i revolucionar el món*.

L'EXPLOTACIÓ, PUNT DE PARTIDA Cirelli explica que es dedica a la moda sostenible d'un moment concret, que va ser un punt d'inflexió, que va viure a Buenos Aires, la seva ciutat natal. "Tots havíem sentit a parlar de l'explotació laboral a l'est asiàtic, però quan a través de La Alameda (una cooperativa argentina que rescata persones de l'esclavitud en la indústria de la moda) vaig descobrir que això també passava aquí, vaig tenir

A l'esquerra, Paola Cirelli, a la dreta, una dona produint roba a l'est asiàtic. Fotos: Cedida i Centre Cívic Fort Pienc

clar que havia de combatre aquesta producció i fer moda sostenible", recorda. La revelació sobre el que anomena "la cara B" de la moda, la va tenir el 2007, moment en què "hi havia molt silenci sobre l'explotació".

Des de llavors ha apostat per un model just de condicions laborals i basat en un producte amb mirada ètica que rebutja la

moda ràpida o *fast fashion* que prediquen les grans marques i que domina el mercat general. "És important que el consumidor prengui consciència sobre què i a qui li compra. Necessitem tanta roba com ens pensem? Potser val la pena comprar-ne poca i de qualitat", comenta.

Cirelli acaba dient que actualment és el millor moment perquè

apareguin noves marques de roba sostenible perquè és la millor manera "d'empènyer per aconseguir canvis en la moda ràpida". "Hi ha un mercat que ho demana i la gent està més disposada a comprar-ne", afegeix. Per a aconseguir-ho, l'experta també apel·la al canvi de mentalitat del consumidor, a l'educació en aquests àmbits i a la indústria general.

Primer Premi

2025 Premi

Per la defensa dels drets i llibertats del col·lectiu LGTBI+ i per posar en valor les persones que, des de diferents disciplines, fan servir el seu altaveu per fer visible la realitat del moviment

La consellera d'Igualtat i Feminisme,
Eva Menor, lliurarà el guardó

Gala d'entrega del guardó

3 d'abril de 2025 a les 18.30 h
Sala auditori de l'Espai Línia

Organitza:

Orgull línia

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya

 Tothom!!! El Govern de

Cicle ● Concerts de talent emergent

Fins al 28 de març se celebra el Música Z, un programa d'audicions comentades en què els joves artistes de les escoles superiors de Barcelona mostren als centres cívics els seus coneixements musicals.

Qui diu que l'art urbà embruta?

MURAL ● El barri del Raval de Barcelona ha celebrat la segona edició de RavalArt, un projecte de les plataformes Street Art Barcelona i La Traginera Comunalitat que fusiona art urbà, educació i participació comunitària.

Amb el suport del Districte de Ciutat Vella, la iniciativa promou la justícia social, ambiental i de gènere mitjançant murals i activitats educatives que reuneixen veïns, comerciants i joves del barri.

CLASSES DE PREPARACIÓ

El projecte va començar al desembre amb diversos tallers que els artistes Turkesa, Rice i Alessia Innocenti van fer a joves del barri. Així, els alumnes de l'Institut Consell de Cent van participar en una classe de justícia global i art a l'Escola Lliure El Sol, mentre que Rice va ensenyar tècniques d'*stencil* per fer un mural sobre la justícia a l'esport. A més, Turkesa

va ensenyar cal·ligrafia a estudiants de batxillerat artístic i Alessia Innocenti va dirigir un taller d'aquarel·la per a nens i nenes del Centre Cívic Drassanes, que inspiraran el mural del parc infantil dels Jardins de les Voltes de Cirés.

SESSIONS DE PINTURA

Entre el 13 i el 19 de gener, els joves van fer els diversos murals acompanyats dels artistes. D'aquesta manera, els estudiants de batxillerat van treballar amb Turkesa i Rice a la pista esportiva Drassanes, mentre que els infants del Centre Cívic van crear el mural al parc infantil dels Jardins de les Voltes de Cirés.

L'edició va acabar el 31 de gener amb una festa popular que incloïa una ruta guiada per veure els murals, una paella vegetariana, música en directe i un concert de rumba catalana a càrrec de Sam 'Mosketón' García.

Acostar l'art contemporani als barris de Barcelona

EXHIBICIÓ ● El festival Temporals, organitzat per la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona, ha arrencat aquest gener la quarta edició amb l'objectiu de "crear accions i experiències artístiques que interpel·lin la ciutadania i hi dialoguin". El programa inclou nou projectes que tracten temes com la relació amb la tecnologia, la mort, la bogeria, la multiculturalitat o el futur climàtic.

Entre els projectes destacats hi ha *7642 «siempre estaré para ti»*, comissariat per Federica Matelli, *Aquella llum d'entre muntanyes*, d'Albert Gironès, *Boca i roca*, de Marc Larré,

Els nou projectes es podran veure en diversos centres cívics al llarg del 2025 i el 2026

Chimæra, d'Arash Fayeze, *De esta carne nacerán flores*, de DU-DA, *Noves vies*, de Valentina Gaia Lops, *Poètiques de la follia*, comissariat per Angelica Tognetti, i *Vivir bien. Morir bien*, de Nathalie Rey. Cada projecte es presentarà a tres centres cívics al llarg del 2025 i el 2026.

MOSTRES DE FOTOS

A més, enguany s'estrena el projecte *Inventariables*, que inclou dues exposicions de fotos. Per una banda, *Entre la multitud*, que és una selecció de fotografies documentals de Jordi Pol custodiades a l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona i, per l'altra, la Fundació MAPFRE cedeix *Retrats*, de Diane Arbus, Harry Callahan i Joan Colom.

El Lets Festival, a les principals sales de l'Hospitalet

Foto: X (@LetsFestival)

MÚSICA ● El Festival Lets de l'Hospitalet torna aquest 2025 amb una proposta cultural vibrant i diversa a algunes de les sales de més renom de la ciutat: Salamandra, Sala River, l'Oncle Jack i El Pumarejo.

La programació d'enguany inclou artistes de renom i d'altres amb una llarga carrera al davant.

MÉS DE 40 ARTISTES

El 28 de febrer el festival dona el tret de sortida a la Sala Salamandra amb un concert que barreja un grup consolidat i un d'emergent. Es tracta de León Benavente i Amor Líquido. La primera banda, amb més d'una dècada de trajectòria, és una de les més consolidades del panorama musical del pop espanyol, i la segona és d'estil punk i representa la versió més desinhibida de l'actual escena jove.

Entre els artistes catalans, destaca gavina.mp3, que actua el 14 de març a la Sala River. Darrere d'aquest nom artístic hi ha Max Codinach, guanyador de l'última edició del Sona 9, que premia el talent emergent. El festival s'allargarà fins al 29 de març. Consulta la programació sencera al web del Lets.

Foto: Laura Colomé

El debut d'una companyia de Viladecans que vol ser referent al Baix Llobregat

TEATRE ● Els guionistes audiovisuals de Viladecans Sílvia Espín i Adri de la Llave han debutat al teatre amb *Maleït mirall*, que es va poder veure entre el 10 i el 26 de gener a la Sala Àtic 22 del Teatre Tantarantana de Barcelona.

L'espectacle presenta una visió aterridora de les expectatives de la vida adulta a través d'un thriller sobrenatural que explora la crisi d'una jove després d'una ruptura sentimental. La trama aborda com la pressió social porta a l'autodestrucció. Desesperada, la protagonista signa un pacte amb una entitat per canviar la seva imatge, però això la condueix a la perdició. Per tal que l'espec-

tador s'endinsi en aquest malson, l'obra utilitza projeccions, il·luminació i efectes per crear una atmosfera tensa.

EL NAIXEMENT D'UNA COMPANYIA

Maleït mirall marca també el naixement de la companyia Maldito Espejo, amb seu a Viladecans, que compta amb Oriol Altimir, el qual dirigeix i actua juntament amb Laia Bannana i Lara Oliete.

Tot i estrenar-se a Barcelona, l'espectacle s'ha presentat a la Sala Atrium de Viladecans i la companyia vol ser una nova veu al panorama teatral de Viladecans i del Baix Llobregat amb la col·laboració amb altres col·lectius.

L'obra explora la crisi d'una jove després d'una ruptura. Foto: Maldito Espejo

MITJANS DE PROXIMITAT, EL BATEC DE LA COMUNITAT.

Tota comunitat necessita un cor, un cor per fer-la bategar, per crear vincles, per reforçar la identitat, per arrelar-nos al territori. I en un món de canvis i d'incerteses, oferir informació propera amb un periodisme rigorós i de confiança.

AMIC, 600 mitjans de proximitat, a tots els territoris de parla catalana.

amic

L'equip de Christian Sainz-Rozas visitarà el Barça CBS B el pròxim diumenge 9 de febrer a les 17 hores, en partit corresponent a la dissetena jornada de la Super Copa femenina. El CB Roser hi arribarà després de la victòria per 62-52 contra el SESE del passat dia 1.

Bufar espelmes amb cromos

» El CE Vincit celebra el 30è aniversari amb una col·lecció de cromos dels seus 36 equips i dels fundadors
 » "M'emociona observar els infants a la pista intercanviant-se els 'repes'", diu Carles Blanco, coordinador

Toni Delgado
EL FORT PIENC

En temps d'immediatesa en tots els sentits, els cromos generen la incertesa d'una gran novel·la, la sorpresa d'un regal embolicat i la necessitat d'ajudar-nos els uns als altres. "De petit m'encantava anar al Mercat de Sant Antoni per intentar completar la col·lecció de la Lliga de futbol i recordo que trobar el cromo de Maradona era una odissea...", comparteix Carles Blanco (Barcelona, 1973), coordinador esportiu i entrenador de l'infantil femení del Club Esportiu Vincit.

Ara, Blanco veu escenes similars al Centre Esportiu Municipal de l'Estació del Nord i a la resta de pistes que fa servir l'entitat —l'Institut Fort Pius, la Pista Municipal Parc, l'Escola Ramon Llull, l'Escola Pere Vila, l'Escola Antoni Brusi i Farigola del Clot— perquè la família que conforma el conjunt del Fort Pienc, especialment la canalla, s'intercanvia, literalment, els seus cromos. Són personalitzats.

La col·lecció està formada per 521 cromos i retrata els 36 equips de futbol sala de l'entitat, immersa en el seu 30è aniversari. Els jugadors i jugadores, els entrenadors i entrenadores, i els fundadors del club en són els protagonistes.

SOBRES ESPECIALS

"Quan vaig obrir un sobre i vaig trobar-hi el meu cromo, va ser emocionant, tot i que no tant com quan observo els infants al

mig de la pista intercanviant-se els repes. Són escenes que fan club i multipliquen el sentiment de pertinença perquè membres de diferents equips de l'entitat es relacionen, es coneixen i s'ajuden. I això és preciós", afegeix aquest professor d'Educació Física de l'Escola IPSI, on també imparteix classes de natació. És graduat en Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport per l'INEFC Barcelona, a Montjuïc.

Els entrenadors i entrenadores han fotografiat els equips per a l'àlbum de cromos, dissenyat per Akinda Sport, una agència de màrqueting esportiu amb seu a Itàlia i Suïssa. Com a curiositat, les fotos de grup estan dividides en dos cromos.

La col·lecció —cada sobre té cinc cromos i costa un euro— és un èxit i un dels reclams del 30è aniversari del CE Vincit, fundat al barri del Clot, al districte de Sant Martí. El 8 de juny de 1995 Carles Blanco i cinc amics més —Agustí Pujadas, Pep Cabrelles, Enric Gil, Fabián Escriche i Os-

Els entrenadors han fotografiat els equips per a l'àlbum, dissenyat per Akinda Sport

car Riera— van crear un equip de futbol sala, el Vincit Futbol Sala Club. En aquell moment, l'única pretensió que tenien era compartir la seva passió.

Un any més tard, però, nixeria l'escola del CE Vincit, que va començar amb 12 alumnes

El CE Vincit té 30 anys, bufandes i cromos. Foto: Víctor Crespo

de 4 a 12 anys. Ara en són 400. Mai, però, s'han marcat cap xifra ni arribar a un determinat nombre d'equips. Simplement, s'hi han deixat l'ànima cada dia. "Al barri del Fort Pienc ens coneixen perquè hi portem molts anys, i el boca-orella funciona molt bé. Som un club familiar en què tothom es coneix", descriu l'únic dels fundadors que hi continua.

ELS VALORS

La filosofia de l'entitat és parlar amb la canalla i escoltar-la, i que aprengui mentre s'ho passa bé entre amistats i s'esforça al màxim dins de les seves possibilitats. "Els valors com la companyonia, el sentiment de pertinença i el respecte a entrenadors, tècnics i cos arbitral tenen la ma-

teixa importància que la competitivitat", destaca Blanco.

En l'any del 30è aniversari es recuperen les colònies d'estiu. En aquesta ocasió seran a la Recreteria de la Selva, una casa de la co-

"Som un club familiar en què tothom es coneix", descriu Blanco, un dels seus fundadors

marca del Solsonès, a Navès (Lleida), i està adreçada a l'alumnat del CE Vincit d'entre 10 i 15 anys. "Creiem que és una edat ideal per poder gaudir d'una experiència així i amb molts estímuls, com el futbol sala, la piscina, el rocòdrom...", exposa Blan-

co. Són jornades d'aprenentatge, diversió i convivència.

"Ah, tornant un altre cop a l'àlbum de cromos... És fantàstic veure els ulls d'il·lusió dels petits i dels mitjans... Quan troben el seu cromo, se senten com si fossin jugadors de Primera Divisió", exposa Blanco. Potser aviat podran conèixer alguns dels seus referents perquè la idea és que la família del CE Vincit vagi a veure almenys un partit del Barça, l'Indústries Santa Coloma o l'AE les Corts-UBAE.

LA CLOENDA DEL CURS

A més, al juny, com a cloenda de la temporada 2024-2025, l'entitat, que també té una escola de patinatge a l'Escola Carlit, vol muntar un dia memorable a l'Estació del Nord, amb moltes sorpreses, visites de jugadors i jugadores, sortejos de samarretes signades... "Tenim moltes idees al cap", anuncia, enèrgic, l'entrevistat.

LA PRIMERA BUFANDA

Blanco també està molt satisfet amb el disseny de la primera bufanda de l'entitat, que commemora els 30 anys i és obra d'Emoziona't, l'empresa santsenca que també els fa les equipacions. Van demanar 200 bufandes i les van posar a la venda durant la campanya de Nadal. "Ja se n'han venut més de 100 i a molts partits donen color la grada. Les porten les famílies, però també els infants, a qui els fa molta il·lusió veure jugar els seus entrenadors. Molts són jugadors del sènior. Una circumstància que fa club", celebra Blanco.

2a Catalana de futbol				DH futbol				Classificacions				Tercera FEB				Super Copa femenina			
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC				
1. CE Apa Poble Sec	38	42	29	1. FS Sabadell	32	79	19	1. B. Manresa B	11	1179	1059	1. Manresa CBF	15	981	715				
2. Terlenka B.	34	32	20	2. CE Futsal Mataró	30	76	9	2. CB Castelldefels	11	1129	1070	2. Draft Gramenet	13	954	788				
3. Montserratina	33	41	24	3. FA Vilatorrada	25	42	35	3. CB Mollet	11	1087	1016	3. AB Premià	11	810	729				
4. CF Barceloneta	32	35	25	4. CFS Eixample	21	47	38	4. Barça B	11	1112	886	4. CB Grup Barna	10	913	914				
5. CP Sarrià	31	27	16	5. Màgic Sants F.	21	34	38	5. CB Igualada	9	1076	1048	5. CB Igualada	10	990	939				
6. AE Prat B	28	35	20	6. FS Casserres	21	32	36	6. CB Cuarte	8	1061	1131	6. CBF Cerdanyola	9	982	955				
7. S. Vicenç dels H.	28	34	26	7. S. Vicenç dels H.	18	37	32	7. CB Roser	8	1076	1043	7. Fem. Sant Adrià	9	873	849				
8. FAF l'Hospitalet	26	32	26	8. FS Sant Cugat	17	41	35	8. Alfindén CB	7	1211	1177	8. TGN Bàsquet	7	855	864				
9. Marianao Poblet	25	22	23	9. I. Santa Coloma	16	49	46	9. CB Granollers	6	1026	1089	9. CB Roser	7	901	889				
10. PB Anguera	23	29	25	10. Badalona Futsal	13	21	43	10. B. Ciutat d'Inca	5	1020	1130	10. CEE Sant Gervasi	5	916	989				
11. UE Rubí B	21	26	26	11. Arenys de Munt	12	35	49	11. CE B. Sa Real	5	1187	1224	11. SESE	5	903	929				
12. CF Pallejà	19	22	22	12. Estel Vallseca	9	35	47	12. CB Salt	4	1098	1158	12. Barça CBS B	6	786	844				
13. UD U. Bellvitge	18	28	30	13. CS Almacelles	9	26	64	13. SD Espanyol	4	1069	1252	13. CB Balaguer	4	792	933				
16. CE PB Barcino	2	14	53	14. CEFS Manlleu	3	19	82	14. CN Helios	4	1099	1057	14. SD Espanyol	0	826	1145				

L'Observatori canvia de nom

Som l'Observatori Contra l'LGTFBIFòbia

Si has patit qualsevol situació
discriminatòria per motius d'orientació
sexual, identitat o expressió de gènere som
al teu costat!

OBSERVATORI
CONTRA
L'LGTFBIFÒBIA

Lobservatori.cat

1117 22 22 22

Viu en línia

Ambulance Life: A Paramedic Simulator

Es un simulador que permet posar-se a la pell d'un metge d'emergències que ha d'anar en una ambulància salvant la vida dels ferits que es va trobant.

No t'ho perdís

Foto: Ajuntament de Barcelona

BCNegra 2025

El Festival de Novel·la Negra de Barcelona, el BCNegra, celebra una nova edició del 10 al 16 de febrer. Coincidint amb el 20è aniversari de la iniciativa, hi haurà mig centenar d'activitats i més de 130 escriptors d'arreu del món convidats, entre els quals destaquen Donna Leon, Benjamin Black, Dominique Manotti, Manuel Rivas i Arnaldur Indridason. Tots ells seran protagonistes de taules rodones, itineraris, clubs de lectura, rutes teatralitzades, pel·lícules o exposicions a diferents espais icònics de la ciutat, entre altres propostes pensades per posar en valor aquest gènere literari.

Famosos

El cantant Raúl Alejandro Ocasio, conegut com a Raw Alejandro (Puerto Rico, 1993), ha anunciat que actuarà a Barcelona en el marc de la gira de presentació del seu nou àlbum, *Cosa nostra*. Pujarà a l'escenari del Palau Sant Jordi el pròxim 11 de juliol, on interpretarà, davant d'unes 18.000 persones, alguns dels seus èxits més sonats com *Baby Hello*, *Todo de ti* o *Diluvio*. Es tracta d'un dels grans concerts de l'any a Barcelona, ja que Raw Alejandro és considerat un dels artistes actuals més destacats a nivell internacional i una estrella dins del món del reggaeton i la música urbana. El cantant acumula un total de cinc àlbums amb cançons mundialment conegudes, desenes de col·laboracions amb artistes de renom com Farruko, Ozuna, Nicky Jam o Rosalia i diversos reconeixements prestigiosos, entre els quals destaca un Premi Grammy.

La fitxa

QUI ÉS?

RAW ALEJANDRO

ÉS FAMÓS PER...

Ser una estrella del reggaeton

És un dels cantants actuals de més fama internacional

QUÈ HA FET?

Anunciar un concert a Barcelona

Actuarà al Palau Sant Jordi l'11 de juliol

A LES XARXES...

Ganes de veure l'artista

Els seus fans celebren que la gira aterri al país

Llibres

Si una família
Alba Dalmau

La novel·la segueix la vida de la Paloma, que treballa com a auxiliar de vol i que té una família poc convencional, amb els pares jubilats a Mèxic i amb un tiet diplomàtic a l'ambaixada de Moscou. L'arribada d'un home a la seva vida li farà canviar la seva perspectiva de moltes coses, explorant noves fórmules i alternatives familiars, més enllà del vincle de sang.

Teatre

Les Bàrbares
Lucía Carballal

L'obra explica com tres amigues de l'escola es reuneixen en un hotel allunyat, sis mesos després de la mort de la Bàrbara, una dona trenta anys menor que elles i a qui totes van apadrinar i estimar de manera diferent. En aquest context, reflexionaran sobre la visió que tenen les unes de les altres i d'elles mateixes. Es pot veure al Teatre Borràs de Barcelona fins al 9 de març.

Música

Cinc minuts i comencem
Escolta Activa

Es tracta del primer disc del grup, format per dotze cançons on predomina el pop-rock. Els germans reusencs Ramon i Clàudia Descarrega són els artífexs d'aquest projecte que neix amb la intenció d'aportar un aire fresc i desenfadat a la música catalana, inspirant-se en bandes tan mítiques com Txarango, Animal i Els Pets.

Pelis i sèries

Maria Callas
Pablo Larraín

El film narra la tumultuosa, bella i tràgica història de la vida de la cantant d'òpera més important del món, Maria Callas, reviscuda des de la seva infantesa fins a la maduresa i reimaginada durant els seus darrers dies al París dels anys setanta. La pel·lícula està protagonitzada per Angelina Jolie i és tota una oda a la intèrpret.

ESTILS DE VIDA

Els tatuatges són dolents per a la salut?

Foto: Freepik

DERMATOLOGIA

Els fets posen en evidència que els tatuatges no són una moda passatgera. Per a les generacions més joves, tatuar-se és un fet normal, i els carrers s'omplen de tallers professionals en aquest nou art. Tanmateix, quins són els efectes per a la pell o fins i tot per a l'organisme? Implica algun perill per a la salut tatuar-se? Aquest és el quid de la qüestió.

Segons l'Acadèmia Espanyola de Dermatologia, els estudis elaborats fins ara no són conclouents. Els científics han demostrat que els pigments poden viatjar fins als ganglis limfàtics. Ho saben perquè n'han trobat en cadàvers de persones tatuades. Però no s'ha demostrat que aquesta presència causi cap problema de salut. També se sap que els pigments negres, elaborats amb hidrocarburs, són potencialment cancerígens, però tampoc hi ha cap estudi que determini una relació causa efecte.

En qualsevol cas, els dermatòlegs sí que recomanen tatuar-se en tallers professionals i amb totes les mesures higièniques necessàries. I tampoc no estaria de més reclamar informació sobre els pigments que faran servir, per ser conscients de quina substància introduïrem al cos i informar-ne al nostre metge.

Les claus

PIGMENTS

Els pigments que es fan servir en els tatuatges s'introdueixen a l'organisme

EVIDÈNCIA

No hi ha evidències científiques que els tatuatges causin problemes de salut

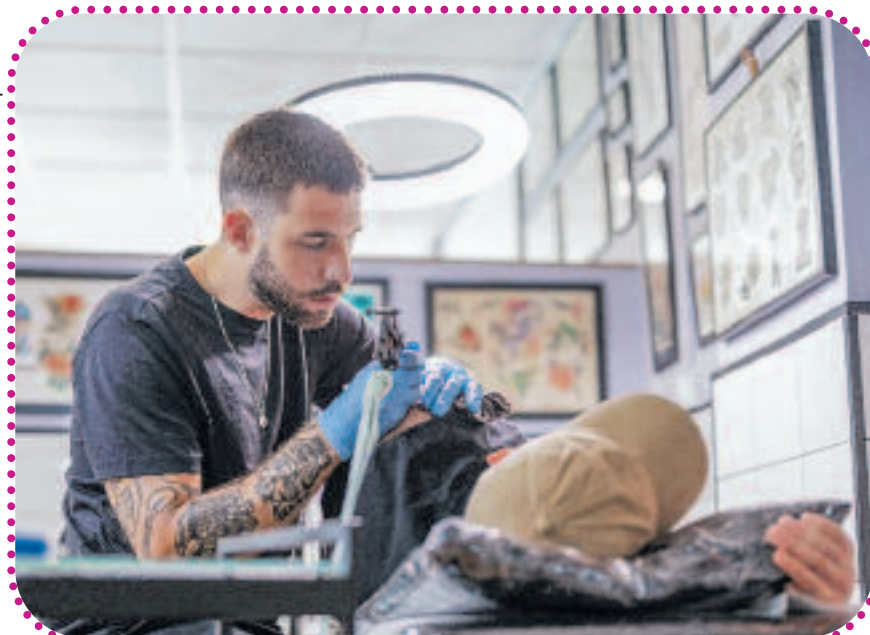
HIGIENE

Els tatuatges s'han de fer en condicions estrictes d'higiene per evitar problemes

ORIGEN

Cal demanar al tatuador que certifiqui els components dels pigments que fa servir

Foto: Freepik

Las luces rojas también atrapan a los más pequeños.

Miles de niños y niñas viven atrapados en las luces rojas de la explotación sexual que sufren sus madres.

Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014 y ayúdanos a evitar que los más pequeños sean víctimas de la trata de personas.

AYÚDANOS A LUCHAR CONTRA LA TRATA DE PERSONAS
#rompeconlatrata

SONRISAS DE BOMBAY
sonrisasdebombay.org

ENTRENA CONNECTA GAUDEIX

ÀCCURA BRUC
Bruc, 122 Barcelona
T 93 208 22 00
info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es

0€
MATRÍCULA

Consulta condicions a recepció.